

**zpravodaj
vodních
skautů
a skautek**

KAPITÁNSKÁ POŠTA KVS

**r o č n í k
2008/2009**

Kapitánská pošta

Obsah

strana

Kapitáni a kapitánky	1
Bratři – Jsem nestyda...	2-3
Košátecký potok	3-4
Příklad hodný následování	5
SKARE 2009	5-6
James Cook	7
NA news	8-9
Zápis ze zasedání HKVS	10

příloha

Krojový předpis VS

Sestrám kapitánkám k svátku

Nezapomínáme, že 22. únor je mj. nazýván Dnem sesterství. Protože ženy už dávno pronikly do řad námořních důstojníků, prolomily v USA bariéry tradic a vedle oficiálního „Yes, sir“ či tradičního námořnického „Aye, aye“ (vyslovováno „aj, aj“) je v jejich řádech zakotveno „Yes, madam“ (i s uvedenou výslovností „ma’am“).

Protože jsou stránky této Kapitánské pošty věnovány krojovému předpisu, přinášíme sestřím kapitánkám jako dárek další doplněk krojového předpisu.

Pravda, asi se nehodí pro proplování Severozápadní pasáží či obeplouvání Mysu Hoorn, ale zato neklade velké materiálové nároky na zhotovení, což je v dnešní ekonomicky složité době zvlášť výhodné.

Kapitáni a kapitánky!

Skauti mají v měsíci únoru svůj Den zamyšlení. Pravda, 22. únor je dnem narozenin Světové náčelní a jejího manžela – Světového náčelníka, myslím si však, že samo toto výročí včetně oné zvláštní shody není tím nejpodstatnějším.

Podstatné je ono zamyšlení, zamyšlení o tom proč.

Proč jsem skautem? Proč je skauting jiný než před dvaceti lety? Proč je jiný než před čtyřiceti lety? Před šedesáti, sedmdesáti, devadesáti, sty lety? (To nejsou matematické hrátky, dosad'te si k tomu letopočty a vzpomínky či zápisy kronik a pamětníků...)

Proč je to pořád skauting?

Proč je vodní skauting jiný než ten, no, řekněme ostatní?

Proč je to pořád skauting?

Domnívám se, že odpovědi musí být syntézou vědění a pocitů, moderních prostředků a tradic, cílů a principů, že se neobejde bez pevného sepětí současné i předchozích skautských generací.

V souvislosti s tím jsme si v HKVS uvědomili, že nové a nové generace vůdců, u nás kapitánů, vlastně často jednoduše neznají, to, co je pro ty dělesloužící samozřejmostí. Jestliže je dnes průměrná životnost oddíláka 3-4 roky, pak informace stará pět let je informací neinformující.

Rozhodli jsme proto v Kapitánské poště otiskovat některé metodické věci už jednou otištěné. Pro snadnost začínáme vodáckým krojem. Je parádní, je libivý, mění se jen málo. Vychází z tradic námořníků (převážně britských). K nám se dostal od C.a K. rakousko-uherské mariny, pak od anglických vodních skautů, potom ze skladů německé Kriegsmarine, později jsme se inspirovali americkými námořníky od Guadalcanalu, v dobách normalizace polskými harcery, kteří jako jediní socialističtí směli oficiálně nosit odznaky s lilii.

Pořád je libivý. Bodej't ne, práce na lodích byla vždycky dřina a tak si nejen oficiři, ale i kmáni zasloužili ve svátek a na břehu něco onačejšího.

Pořád je modrý. Bodej't ne, když modrá je barva moře a navíc ji nosila největší námořní velmoc Británie. I ti Francouzi, kteří dělali vždycky všechno opačně a původně měli námořníky červené, tu modrou zavedli také a z červené jim zbyly jen ty proužky na kalhotách, rukávech a baretech.

Pořád je kontrastní. Bodej't ne, když námořník musí být dobře rozpoznatelný na dálku.

Ale pořád je skautský. Výtvarníkovi panu Pištěkovi dalo hodně práce, aby z pěšího a vodního skauta stojících vedle sebe vyzářovalo, že jsou členy jedné organizace.

A pořád máme na opasku to heslo, které nás zavazuje pomáhat. Proto si vážím onoho dopisu Eskadry, který najdete kousek dál jako inspiraci.

A kroj je navíc zavazující. Jsem věrný a oddaný a dávám to najevo. Jsem-li v kroji sám, cítím se všelijak (bodej't, u námořníků je jedinec trosečníkem), jsme-li již dva, nesu kroj s hrdostí, dva už tvoří posádku.

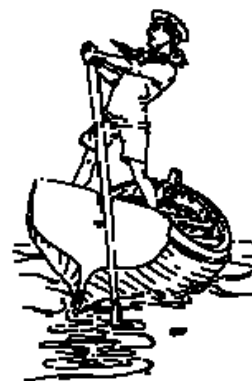
Kapitáni a kapitánky,

nošení kroje pomáhá plnit ten závazek vyjádřený slibem. Ved'te k tomu mladé.

A abych se vrátil k tomu 22. únoru. I Světový náčelník se rád nechával vyfotit s britskými vodními skauty, i Světová náčelní se v roce 1946 ráda podívala na regatu vodních skautů v Kolíně, které velel fešácký bratr John.

Vezír

P.S.: Víte, kdo je autorem této kresby?

Bratři

(aneb Jsem nestyda)

Rekněte: Jezevec je kverulant, rejpal, věčný nespokojenec, zkostnatělá vykopávka, nerozumící dnešku, zakyslý staromilec, potíživista, živel, konzerva, chronický popichovač. A já pravím Amen, to vše jsem.

Jedna sestřička se (pravděpodobně kvůli mně) nepřihlásí na Selešku. A já nejen, že se za to nestydím, ještě drze řeknu před Vámi, že jsem tomu rád. Třem letošním frekventantům jsem chtěl zabránit v získání absolutoria LŠ a myslím, že bych to udělal opět.

To je tak. Věrní čtenáři literárního útvaru, kterému ve své nevzdělanosti pro nedostatek jiného pojmenování říkám mé bláboly, vědí, že lkám bez ustání nad všeobecným úpadkem jazykové kultury. Letošní frekventanti se obzvlášť vyznamenali. Ve větě rozvitě, která vypovídala o právě probíhající ději, dokázal autor vystřídat budoucí, minulý i přítomný čas. Přeskočit z ženského rodu do mužského u téhož podmětu? No problem. Záměnou rodu říci, že jistič má zatížit padajícího lezce a ne lano, to bylo normální. Když jsem přečetl asi dvacet či kolik absolventských prací, vytryskl z mé zmučené duše povzdech, že tentokrát od nich dostala čeština pěkně na prdel, neb napsat na řiť, by byl nemístný eufemismus. Tento výtrysk dotrysl až na seleškovy vzkazovník. Hned mi jedna sestřička odpověděla, že si zcela v intencích skautských zvyklostí udělám deset dřepů. I kontroval jsem, že nebudu expresivní, pokud vysokoškoláci nebudou mateřštinu prznit jak žoldák novicku. To jednu z frekventantek dotlačilo, že si po sobě znovu přečetla, co poslala k hodnocení. Poté reagovala (opět na vzkazovníku), že A/ již nejen chápe mé rozhořčení, B/ má pocit, že se sama na to prznění ani nezula. Proběhlo ještě několik podobně více či méně žertovných vzkazů a vstoupila do debaty zmíněná sestřička. Že se chtěla přihlásit na náš kurz, ale když vidí, jak jsme na sebe zlí, půjde raději jinam. Nestojí o to, aby, pokud udělá chybu či poplete slovosled, z ní někdo dělal negramotného primitiva. Asi by mi mělo být líto, že někdo nechce na LŠ, u jejíhož zrodu v současné podobě jsem stál. Leč není. Nota bene by toho negramota ze sebe udělala sama.

Ani se necítím provinile vůči oněm letošním frekventantům, které jsem nechtěl nechat pokračovat. Poněkud se mne dotklo, že skauti a vysokoškoláci si dovolili napsat závěrečnou práci pomocí tří kláves. CTRL C/CTRL V. Celé odstavce, strany, jen nepatrně tu i onde propojené vlastním slovem. Ostatním dalo mnoho hodin tvrdé dřiny, zlomit mně. Když jsem vychladl, byl jsem ochoten maximálně jim umožnit, aby zkusili jinou LŠ. Tedy zkusily, šlo bohužel rovněž o sestřičky. Při osobním pohovoru jedna řekla, že čekala, že už jí musí někdo vyhmátnout, protože jí to na škole i ve skautingu procházelo již moc dlouho. Druhá, ač věděla, že známe texty, které použila, se nás snažila přesvědčit, že nic neopsala, třetí se zeptala, oč nám jde, vždyť ona to musela přečíst, sama se rozhodnout, který odstavec převezme a který ne, takže je to samostatná práce. Chladnější hlavy našly jiné řešení, na které jsem nakonec kývl.

Ó tempora, ó mores chtělo se mi volat nahlas. Co volat, řvát jak na lesy. A nic mi nebylo vzdálenější, než empatie, se kterou se snažila většina ostatních hodnotitelů najít východisko, které by sestřičkám umožnilo dosáhnout absolvence Selešky.

Jsem asi skutečně oldtimer. Nejde mi o to, být ten jediný spravedlivý. Nejsem tak namyšlený, abych si to o sobě myslel. Jen trpím, ve svém věku asi naivními, iluzemi. Naše organizace se vždy pyšnila a dosud pyšní jistými morálními předpoklady, které jí prý staví nad Pionýry či turistické oddíly. Ty nemají mravní výchovu vtělenou do svých základních textů. Nedělejme si iluze. Tím, že naši metodiku mnohé organizace převzaly (abych neřekl ukradly) a neztrácely čas mnohým planým plácáním, namnoze ji používají dokonce lépe než my. Nás odlišuje jen to morálno. A to je v dnešní době sakra potřebné.

Jak ono to je? Ta sestřička, která se k nám nepřihlásí, nechce, aby z ní kvůli chybě atd. Pomiňme, že její výrok zní jak parafráze bajky o lišce, která nedosáhla na hrozny, na které měla chuť, a hned se uklidňovala, že jsou vlastně stejně kyselé. Jak jí věřit skutečný zájem, když si plete LŠ a kurz. Zajisté, v běžné češtině je lesní škola kurzem. Ale má-li věk, aby se na LŠ přihlásila, již by měla vědět, že skautská terminologie považuje tyto dva pojmy za rozdílné. Kurz je buď motivační akce,

nebo speciální školící akce v nějakém oboru (první pomoc, účetnictví aj). Oproti tomu lesní škola je nejvyšší stupeň skautského vzdělávání. Tam by měli být vysláni jen ti nejlepší z nás, kteří se považujeme za elitu národa. Vidíte použil jsem termín vysláni. Existuje skutečně výběr? Podle toho, kolik frekventantů nám přichází po absolvenci jedné či několika lesních škol se obávám, že nikoli. Poslyšte, nejsme někde jinde, než jsme chtěli či měli být? Myslíte, že je skutečně dobře, máme-li absolventy několika lesních škol, kteří se sami přiznávají, že s dětmi nepracují a ani to neplánují? Kde je hranice mezi zájmem jedince a zájmem organizace? Má být pro skauta požadavek správného užití mateřského jazyka něčím, čeho se bojí a bere ho za jakousi újmu? Měly by být střediskové, přístavní, okresní a bůhví jaké rady šťastné, že vůbec někdo chce na lesní školu jít? A tudíž podepsat každou přihlášku? Na druhou stranu, máme se my, instruktoři lesních škol, snažit, aby každý frekventant prošel, byť se ztrátou ne jedné ale celého koše květin? Jsme a chceme být Mesiáši, kteří zachrání každé dítě, které by jinak někde v pasáži zahulilo? Není to vlastně tak, že se nesnažíme spasit každé dítě, ale bojíme se být nároční, protože by to znamenalo být náročnými i k sobě? Není to tak, jak zpíval Vysocký v písničce jak je prima být voják, protože člověk není ničím vinen a když udělá něco, co není košer, jen řekne to není má věc, vlast to chtěla?

Myslíte, že by naší organizaci neprospělo, kdyby se někde na středisku našel výchovný, který by měl odvahu říci skautovi: „Víš co, počkej ještě rok dva a pak přines přihlášku znovu?“ Nestálo by za to, aby hlavní kapitanát, když už se my modří považujeme za jakýsi předvoj a pokusnou laboratoř Junáka, za pomoci kantorů v našich řadách připravil a na nás otestoval nějaký program na podporu četby u dětí a mladých lidí? Třeba zakládáním a propagací přístavních knihovniček? Nestálo by za to, aby hlavní kapitanát inicioval z téhož důvodu jakési tažení napříč lesními školami za účelem navrácení a zvyšování jejich prestiže hlavně uvnitř Junáka?

Řekněte: Jezevec je kverulant, rejpal, věčný nespokojenec, zkosnatělá vykopávka, nerozumící dnešku, zakyslý staromilec, potíživista, živel, konzerva, chronický popichovač. A já pravím Amen, to vše jsem. A ještě se za to drze nestydím.

Jezevec

Košátecký potok

Je sobota ráno, devátá jako když vyšije. Přijíždím na kole na loděnici, řádně obalen studeným čímsi, no je to bahno... Takže letos to bude Košáteček řádně v bahýnku, v podstatě jako vždy, když není hluboko pod nulou. Nade mnou taky není zrovna blankytná modř, no uvidíme...

Už tu nejsem sám, jsme tu tři, za chvíli dorazí Plejtvák se svým silným autem, za který zapřáhneme náš vagon, za chvíli přijíždějí další a další... No a je půl desátá a přijíždí i Myšák s Týnou, zaspali, ale stihli to docela dobře a jsou z nich taky trošku bahenní koule...

Nakládáme loď, kterých se vůbec nedokážeme dopočítat, pádla si každý vybírá sám, vesty je zbytečnost... Ovšem co by zbytečnost nebyla je houba na vysátí vody z lodí, zejména z našeho Alfonse, který, chudák, není od léta v nejlepší kondici, protože se na něj jeho majitel trošku vykašlal, ale tu nikdo nevzal... No, nevádí, příště... Nakonec máme naloženo, konečný stav je třináct statečných. Ještě krátká zastávka u Ivy, nalodit Myšákovyho kajaka a už si to frčíme ve třech vozech plně obsazenými pozitivními myšlenkami, že je teplo a nebude pršet, směr Všetaty.

Jsme na mostě, sundáváme loď, máváme našim ochotným řidičům, kteří se vrací zpět, posilujeme své rozhodnutí nalodit se nápoji různých značek, neplnoletí mají smůlu... Ještě, že máme v termosce čaj, aby jim to nebylo líto. Jsme všichni na vodě, prvních pár máchnutí pádlem mi dává zjistit, že jsem to ještě nezapomněl a že je taky málo vody... Je deset hodin a dvanáct minut.

Cesta vesele plyne, občas z nebe nějaká ta studená kapka, lísteček či větvička spadne do kánoe. A je tu první jez, letos trošku změna, je opravdu málo vody a necháváme se navzájem hodně přesvědčovat, že se to dá sjet. Ale jasně že dá, Plejtvák jede první, jako vždy, potom Dan, ten to bere kousek dál, mně se líbí trošku víc Plejtvákova varianta... Nakonec to sjedeme všichni, nikdo

nechce být za sraba, někdo s většími, někdo s menšími obtížemi... Plejtvák poté uděluje své kapitánské rady svým klukům z oddílu, jak se sjíždí jez, to ale vše za našich poznámek, že teď, když už ho sjeli, že je to zbytečný a že život je naučí...

Dostáváme se do prvních velkých zákrut, to nejsou meandry, to jsou vracečky jak ve Valellunze, přichází první spadlé stromy a přetahování, přichází druhé spadlé stromy, přetahování, přichází třetí... a takhle neustále dokola... Ale co opravdu nevím, jak dělal Myšák, neboť ten jel první, takže určitě musel vždycky vylézt z kajaku, zase nalézt, přikurtovat se, špricka, ujet sto metrů, znova... no na kanoi to není o moc jednodušší, ve dvou na jednom stromu, porostlým mechem, no klouže to... A pak malá změna, podjíždíme starý most mezi dvěma poli, no pozor, Monča a já přetahujeme, ale Tomas s Danem to podjíždí, za což mají můj obdiv, poněvadž vůbec nechápu, jak se do lodi nasoukali, ale hlavně co museli za ty tři metry sníst hmyzáků a rostlin... Nakonec to podplouvají i sobi, myslím, že Aleš s Rackem nás dokonce stihli i taranovat... Cesta se vesele stává horší a horší, dokonce jsem i párkrát zvýšil hlas na svou drahou polovičku, neboť se mylně domnívám, že mi to dělá naschvál, ale dělá co může... Pomalu dochází i nápoj vodáků, ale zásoby jsou jako vždy větší, než se na první pohled může zdát. A ejhle po hodině jsme u druhého jezu a ten vypadá opravdu hůře než v předešlých letech. Vždy se to dalo jakžtakž splout ve dvou, ale letos to dokázal jen nezničitelný Plejtvák s Katkou, která se prý na jízdu s ním těšila už dlouho dlouho přetím, a nejflegmatičtější posádka B.U. s Týnou... Zbytek se s tím popral na singla, zejména u mne to byl boj urputný, jelikož dno lodi bylo tak blízko dna jezu, že ani mohutné odpichování pádlem málem nepomohlo a bylo to na výstup do vody, ale zadařilo se...

Jsme za jezem. Teď už moc do ústí potoka nezbyvá, ale ještě je co se ohánět. Nejprve lávka v rychlé pasáži, kterou Tomas s Danem před každým musí zvednout, jak projeli oni, nevím... A je to tady, vrbičky, vrbičky, vrbičky, ale v potoce, v potoce, v potoce... Mám z toho chvílemi trošku obavy, vzpomínám na Borovou Ladu, kde nás to v jedné zákrutě v táhlo pod ně a cvak jako z čítanky...

Jedeme jako druhá loď za Plejtvákem, jsme skoro u delty, jak to sám Plejtvák nazval, čekáme na ostatní, zdá se nám to nějaký dlouhý, no a bodejt' by ne, Racek s Alešem se chudáci cvakli, Alešovi se prý kapuce na bundě chytla za větev a už jim nebylo pomoci. Kluci nemají nic na převlečení, takovou hloupost člověk udělá jen jednou... Posledních pár desítek metrů, ještě jeden metrový schůdek si nás vychutná, samozřejmě s balvanem na zpod, zazpíval všem..."

Jsme na Labi, teď nás čeká pár set metrů proti proudu a jak velí tradice i proti větru. Tomas a B.U. zastavují a jdou se podívat na motokrosovou trať, my naháníme nutrie před námi, ale jsou mršky chytrý, potopěj se... Zastavujeme pod železničním mostem v Neratovicích, vytahujeme hnusné zablácené lodě na břeh, u mě ještě s pár hektolitry vody navíc, která tam během cesty skrz škvírku v zádi natekla... Kluci jsou úplně zmrzlí, chtějí s námi jít do Riveru, ale je moudřejší je poslat domů. Přífrčí Plejtvákův švagr, stahuje okýnko, otevírá si dveře zvenčí, nakládá modrý kluky a odváží je. My si jdeme sednout do restaurace na čaj. Je krásných půl druhý...

Po hodině v teple se trháme na dvě party, my jedeme na loděnici, ještě je to přeci jen kousek. Pod mostem nalézáme všechny lodě i pádla, naskakujeme do lodí a vzhůru proti proudu i větru vstříc zdymadlům. U břehu vytahujeme lodě, je nutné je asi dvě stě metrů přenést. Před jezem nasedáme a už je to coby kamenem dohodil a zbytek máchnul stokrát pádlem. Uff, molo naší milované loděnice je tam kde má být, vylézáme, vytahujeme lodě, lehce otíráme a odnášíme do kóji ...

Zamykám loděnici, zmrzlí a špinaví se loučíme a přejeme si krásné Vánoce a prostě pohodu...

Jó letos to bylo zase skvělý... Usedáme s Mončou na kola, začíná lehce pršet...

Jéňa
Přístav Neratovice

Krojový řád Junáka

Příloha krojového řádu č. 1

Základní součásti kroje

Základní košile

Kategorie:	skauti/ky	vodní skauti/ky
Barva:	běžová	tmavomodrá

materiál

vyrábí se buď ve 100% bavlně, nebo ze směsi PES/bavlna.

popis

košile jednotného střihu pro muže i ženy. Zadní díl s rovným sedlem, do sedla všité poutko na protizáhybu. Přední díl má rovné sedlo, dvě nakládané kapsy s protizáhybem, nad kapsou patka všitá do sedla zapínaná na knoflík. Límeček klasický košilový se stojáčkem. Rukáv dlouhý s manžetou na knoflík a s rozparkem, možno ohrnout na krátký rukáv připnutý poutkem na knoflík. Levá kapsa - prošívat levé strany protizáhybu tak, aby vznikla dělená kapsa. Na obou ramenech tunýlek na šňůrky. Je možná varianta košile s krátkým rukávem.

označení

v zadní části je pod poutkem vyšit znak Junáka a v průkrčníku je umístěna látková visačka, která obsahuje nápis „Schválená krojová součást Junáka“ a znak organizace.

způsob nošení

košili lze nosit jak v kalhotách / sukni apod., tak i volně navenek.

Základní šátek

Kategorie:	vlčata/světlušky	skauti/ky	vodní skauti/ky	absolventi/ky LŠ
Barva:	žlutá	hnědá	světle modrá	šedá

materiál

vyrábí se buď ve 100% bavlně nebo z PES.

popis

šátek má tvar rovnoramenného trojúhelníku. Velikost přepony - pro děti 90/110 cm, pro dospělé 110 cm (možno i více). Výchovné jednotky mohou mít základní šátek s barevným lemováním v libovolné barvě. Absolventi VLK a MLK mohou mít šedý šátek s barevným lemováním odpovídajícím příslušné základní barvě skautského šátku (hnědá, žlutá či modrá). Šíře lemu po obvodu šátku je cca 1,5 cm.

označení

není provedeno.

způsob nošení

Šátek lze nosit na límci i pod límcem. Činovnice/ici mohou též nosit místo šátku vázanku v barvě šátku.

Příležitostné součásti kroje

Slavnostní oblek pro činovníky

Kategorie:	činovníci	vodní činovníci
Barva:	běžový s černomodrým prýmkem	černomodrý s běžovým prýmkem

materiál

Vyrábí se z klasické šatovky.

popis

Slavnostní oblek pro činovníky je složen z klasických pánských kalhot a saka. Nohavice u kalhot jsou mírně zúžené s všítmým bočním prýmkem kontrastní barvy. Jednořadé sako zapínané na tři knoflíky v barvě obleku (vodní se zlatými knoflíky s kotvou), obdobné menší knoflíky jsou na rukávech pod prýmkem opět kontrastní barvy. Sako má na každém předním díle nakládanou kapsu s patkou. Na hrudi jsou umístěny kapsové patky a z levé vede k levému ramennímu tunýlku bílá (u vodních skautů zlatá) šňůrka. Pod levou patkou je vyšitý znak WOSM v bílé barvě.

označení

V průkrčníku saka a v pase kalhot je umístěna látková visačka, která obsahuje nápis „Schválená krojová součást Junáka“ a znak organizace.

způsob nošení

Oblek se zpravidla nosí při slavnostních příležitostech a společenských událostech s bílou košilí (vodní skauti s jemným bílomodrým proužkem) a skautskou vázankou.

Slavnostní oblek pro činovnice

Kategorie:	činovnice	vodní činovnice
Barva:	běžový s černomodrým prýmkem	černomodrý s běžovým prýmkem

materiál

Vyrábí se z klasické šatovky.

popis

Slavnostní kostým pro činovnice je složen z klasické dámské sukně a saka. Sukně je úzká, vzadu s rozparkem a s všítmým bočním prýmkem kontrastní barvy. Jednořadé sako princesového střihu zapínané na tři knoflíky v barvě obleku (vodní skauti se zlatými knoflíky s kotvou), obdobné menší knoflíky jsou na rukávech pod prýmkem opět kontrastní barvy. Sako má na každém předním díle nakládanou kapsu s patkou. Na hrudi jsou umístěny kapsové patky a z levé vede k levému ramennímu tunýlku bílá (u vodních skautů zlatá) šňůrka. Pod levou patkou je vyšitý znak WAGGGS v bílé barvě.

označení

V průkrčníku a v pase sukně je umístěna látková visačka, která obsahuje nápis „Schválená krojová součást Junáka“ a znak organizace.

způsob nošení

Kostým se zpravidla nosí při slavnostních příležitostech a společenských událostech s bílou halenkou. Je možné nosit na saku i dámský společenský skautský šátek.

Krojové triko

Kategorie:	skauti/ky	vodní skauti/ky
Barva:	běžová	tmavomodrá

materiál

Vyrábí se ze 100% bavlněného úpletu, případně směsí (např. s Lycrou).

popis

Triko základního střihu pro muže či ženy s krátkým rukávem a vyšitým natištěným znakem organizace. Triko prvního typu je jednoduché s hladce zapraveným průkrčníkem (nebo s úpletem). Triko druhého typu je polokošile s límečkem.

označení

Vyšitý / natištěný znak organizace.

způsob nošení

Triko lze nosit jak v kalhotách / sukni apod., tak i volně navenek.

Halenka

Kategorie:	skautky/čínovnice	skautky/čínovnice vodní
Barva:	běžová	tmavomodrá

materiál

Vyrábí se buď ve 100% bavlně, nebo ze směsi PES/bavlna.

popis

Rozhalenka pro ženy a dívky princesového střihu. Rukáv dlouhý s manžetou na knoflík a s rozparkem, nebo krátký rukáv s manžetou. Na zadním díle tvarovací záševky. Knoflíky v barvě halenky.

značení

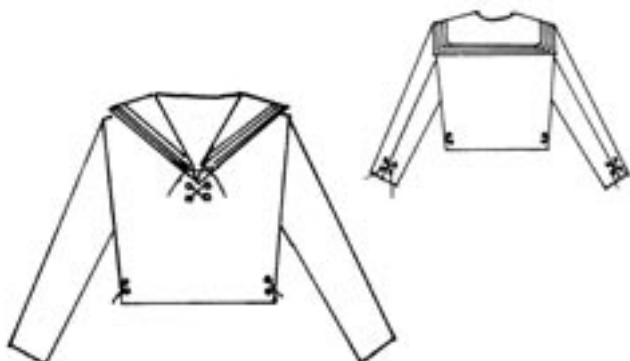
Není provedeno.

způsob nošení

Halenka se zpravidla nosí volně na sukni / kalhotách apod.

Slavnostní vodácká blůza

Kategorie:	skauti/ky
Barva:	tmavomodrá

materiál

Vyrábí se buď ve 100% bavlně, nebo ze směsi PES/bavlna.

popis

Námořnická blůza s dlouhými rukávy s manžetou na knoflík či bílou šňůrku, bez sedla, u výstřihu rozšířená se stahovací bílou šňůrkou, vzadu námořnický límeček se třemi modrými a bílými pruhy. Blůza má boční rozparky s bílou šňůrkou, je bez kapes a bez vycpávek.

označení

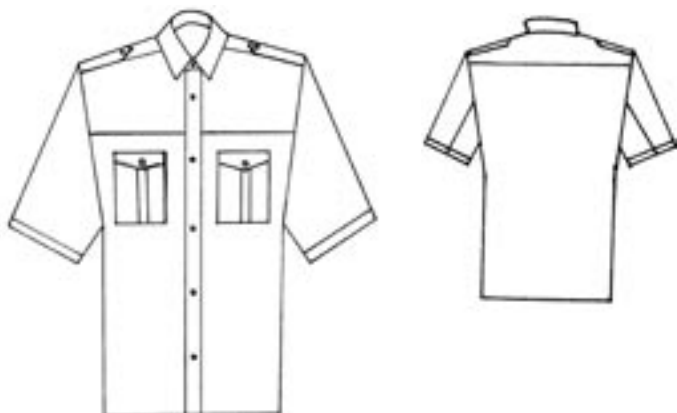
Není provedeno.

způsob nošení

Blůza se zpravidla nosí volně na sukni / kalhotách apod.

Letní vodácká košile

Kategorie:	vodní činovníci/ice
Barva:	bílá

materiál

Vyrábí se buď ve 100% bavlně, nebo ze směsi PES/bavlna.

popis

Košile společenská s krátkým či dlouhým rukávem, s kapsičkami na obou stranách a nárameníky.

označení

Není provedeno.

způsob nošení

Nosí se vždy s připínacími nárameníky a pokrývkou hlavy, s modrou kravatou nebo rozhalenkou, k dlouhým nebo krátkým kalhotám.

Příležitostný šátek

barva

Libovolná, kromě barvy šátků základních.

materiál

Vyrábí se buď ve 100% bavlně, nebo z PES.

popis

Příležitostný šátek je obdobný jako šátek základní, také s možností lemování. Členům kmene dospělých se doporučuje nosit příležitostně tmavomodrý šátek s bíločerveným lemováním odvěsen.

označení

Není provedeno.

způsob nošení

Příležitostný šátek lze nosit po dobu konání akce.

Doplňkové součásti kroje

Doplňkové součásti kroje lze různě vhodně kombinovat se základními a příležitostnými krojovými součástmi.

- Pánské / chlapecké kalhoty, bermudy, kraťasy - doporučené jsou jednobarevné tmavé barvy.
- Dámské / dívčí kalhoty, kraťasy, sukně - doporučené jsou jednobarevné tmavé barvy.
- Kožený nebo kurtový opasek zelené nebo bílé barvy doplněný skautskou sponou.
- Pokrývky hlavy - klobouk, baret, lodička, baseballka, bonbónek, vodácká placka, brigadýrka, klobouček.
- Vodácké modrobílé pruhované tričko

Příklad hodný následování

Bratři kapitáni a sestry kapitánky (a nemusíte být kapitány krajskými)!

Pro Vaši inspiraci přikládáme doslovné znění nabídky učiněné vodními skauty Eskadry Krizového štábu Úřadu Moravskoslezského kraje:

Junák-svaz skautů a skautek ČR

Krajská rada a Krajský kapitanát vodních skautů Moravskoslezského kraje

nabízejí krizovému štábu Vašeho úřadu, pro řešení mimořádných situací, k dispozici následující vybavení:

Pramice P 520, P-550

***Délka 5,2 resp. 5,5 m šířka 1,1 m, přepravní hmotnost 80 kg,
Počet míst 5 +2 posádka, nosnost 400 kg, max. ponor 0,35 m.
Posádku tvoří min. dva pádlaři.***

Kovový člun „LELIENVLEET“

***Délka 5,4 m, šířka 1,9 m, přepravní hmotnost 700 kg
Počet míst 10 +2 posádka, nosnost 800 kg, max. ponor 45 cm
Posádku tvoří min. 4 pádlaři, nebo strojník a pomocník.
Lod' je vybavena přívěsným motorem 10 HP***

Uložení lodí:

***Loděnice Ostrava- Martinov (u výpustě rybníku Štěpán)
4 ks pramic P 520 + 6 ks pramic P 550, potřebná pádla a záchr. vesty.***

Kontaktní osoby:

ing. Stanislav Holek,

Francouzská 6017/61, 708 00 Ostrava-Poruba, tel. 59 696 25 55

608 663 733, e-mail : stanislav.holek@centrum.cz

Káňa Jan, Porubská 552/28, 708 00 Ostrava-Poruba, tel. 59 693 26 05

Káňová Helena

Opravdu nejde jen o pochvalné zamručení. Pokud jste někdo další učinili obdobnou nabídku (lhostejno, zda byla nebo nebyla akceptována), dejte to na vědomí HKVS. Pokud vás akce Ostraváků teprve inspiroje, dejte to HKVS na vědomí rovněž.

Vezír

Předběžná přihláška na SKARE 2009

SKARE 2009 se koná ve dnech 30. 4. 2009 - 3. 5. 2009 na skautské základně přístavu Sedmička Pardubice na Seči.

Sraz účastníků se předpokládá ve čtvrtek 30. 4. 2009 od 15.00 na základně Seč. Pokud bude mít někdo zájem přijet dříve, musí na to předem upozornit (viz. přihláška).

Ubytování účastníků bude na pozemku základny ve vlastních stanech, nebo ve vlastních spacích pytlích na pokojích. Kapacita pokojů je však omezená, a proto bude rozhodovat včasné zaslání

přihlášky.

Stravování po dobu akce bude zajištěno takto:

30. 4. 2009 - čtvrtek - večeře

1. 5. 2009 - pátek - snídaně, oběd, večeře

2. 5. 2009 - sobota - snídaně, oběd, večeře

3. 5. 2009 - neděle - větší snídaně

Jinak po celou dobu akce bude k dispozici čaj a šťáva.

Stravné 300,- Kč za celou akci

Ubytování ve vlastních stanech - 60,- Kč, v chatě 90,- Kč za celý pobyt.

Startovné za 1 přihlášenou loď do 1 závodu činí 20,- Kč. Úhrada startovného při podání přihlášky do závodu.

Vítězové minulých ročníků přivezou putovní ceny (pohár, modrou stuhu a štít konstruktérů).

Předběžné přihlášky na akci zašlete do 20. 4. 2006 na adresu:

Ing. arch. Jaroslav Vondra (Děda), Ke Kamenci 1604, Pardubice 530 03.

Telefonicky je možno na číslo 723 344 700, případně můžete použít e-mail javon@volny.cz.

Počty v přihlášce jsou sice předběžné, je však vhodné, abyste tento počet uváděli opravdu zodpovědně.

Středisko:		Oddíl:		
Přihlašujeme:		Počet:		
Lodě ve třídách P 2.X, P 5.X				
Lodě v jiných třídách				
Den a čas příjezdu				
Ubytování		stany	chata	
30.4.2009				
1.5. 2009				
2.5. 2009				
	snídaně	oběd	večeře	
Stravování 30.4. 2009				
Stravování 1.5. 2009				
Stravování 2.5. 2009				

230 let od smrti Jamese Cooka

James Cook od třinácti let pracoval jako plavčík na uhelné lodi. V roce 1755 nastoupil jako kormidelník válečného loďstva. V roce 1759 se zúčastnil plavby do Severní Ameriky v rámci války s Francií. Vynikajícím způsobem tehdy zmapoval ústí řeky svatého Vavřince, proto od roku 1763 pokračoval mapováním Newfoundlandu a Labradoru.

V letech 1768–1771 vedl svou první tichomořskou expedici, jejímž vědeckým cílem bylo pozorování přechodu Venuše přes sluneční kotouč, které mělo sloužit k určení vzdálenosti Venuše (a v návaznosti i ostatních planet) od Slunce. Po pozorování 3. června 1769 na Tahiti se Cook věnoval nalezení Terra Australis, předpokládaného neznámého jižního kontinentu. Cook zmapoval Nový Zéland, objevil průliv mezi jeho ostrovy (dnes Cookův průliv) a vyvrátil tak hypotézu o existenci pevniny v těch místech, přiblížil se k Austrálii z východu, objevil několik nových ostrovů.

Během této plavby Cook donutil své muže jíst citrusové plody a kyselé zelí obsahující vitamín C jako účinný prostředek proti kurdějím. Když se mužstvo proti této novotě bouřilo, nařídil kyselé zelí podávat pouze v důstojnické jídelně a mužstvo si kyselé zelí opět vynutilo.

V letech 1772–1775 vedl s loděmi Resolution a Adventure druhou expedici, pátrající po předpokládané pevnině v jižním Tichomoří. 1773 se vylodil na ostrovech, které se dnes jmenují Cookovy. Poprvé překročil jižní polární kruh a plul od Afriky až k Novému Zélandu, prozkoumal Novou Kaledonii. Při návratu objevil Jižní Georgii a Jižní Sandwichovy ostrovy. V Anglii byl pak povýšen do hodnosti námořního kapitána.

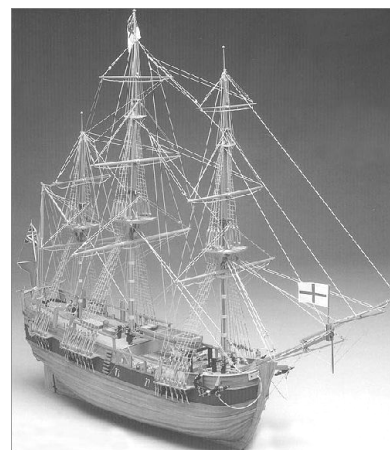
V letech 1776–1779 vedl třetí výpravu s cílem najít tzv. severozápadní průjezd kolem Severní Ameriky (což se povedlo až 1906 Amundsenovi). S loděmi Resolution a Discovery obeplul Afriku, plavil se přes Tasmánii, Nový Zéland a Tahiti, objevil Havajské ostrovy (dal jim ovšem jméno Sandwichovy ostrovy) doplul k Americe, proplul Beringovým průlivem a prováděl mapování. V zimě 1778 se vrátil na Havaj, kde se dostal do konfliktu s domorodci a při pokusu zajmout jejich náčelníka byl 14. února 1779 v zátoce Kealakekua zabit.

Na všech cestách si vedl pečlivě zápisky, které vyšly již za jeho života tiskem. Byl členem Královské společnosti nauk a získal její zlatou medaili. Všechny Cookovy výpravy se zúčastnili významní vědci své doby, kteří přispěli k obohacení lidstva o obrovské množství nových poznatků.

V buckinghamském hrabství stojí jeho pomník s těmito slovy:

„Svou vlastní přičinlivostí, původem z chudých poměrů, se vypracoval na kapitána Královského námořnictva.

14. února roku 1779 byl divochy zabit na ostrově Havaj, který krátce předtím při své třetí cestě kolem světa objevil. Byl v nejvyšší míře obdařen schopnostmi nezbytnými k jeho povolání a k velkým činům, jichž dosáhl. Byl navíc nadán vlastnostmi, jimiž se vyznačují nejpřednější muži. Chladný a rychlý ve svém úsudku, moudrý ve svých rozhodnutích, rázný ve svých činech, klidný a prozíravý ve svém podnikání, bystrý a ostražitý. Byl nepřemožitelný únavou, těžkostmi ani zklamáním; neúnavně hledající řešení, vždy duchapřítomný. Byl pánem sebe sama a velice moudrý.“

NÁMOŘNÍ AKADEMIE

NEWS

Ples v Jablonci nad Nisou

Po několika týdenní pauze se Námořní Akademie opět v probudila k životu. A to ne ledajakým způsobem - čekal nás skautský ples a ty, kteří neuspěli při listopadových zkouškách, také opravné „čekatelky“. Tentokrát jsme se ze všech koutů republiky sjeli do Jablonce nad Nisou.

Jelikož se Jablonec nachází daleko na severu naší vlasti, v pátek zbyl čas tak akorát na ubytování v klubovně místních vodních skautů, částečné prozkoumání okolí a poradu přípravného týmu Námořní akademie. Spát se šlo nicméně velice pozdě, protože povídání nebralo konce a kadeti, učící se na zkoušky, nemohli nervozitou ani usnout.

Druhý den se naopak nechtělo nikomu vstávat. Ze spacáků nás vytáhla pouze hrozba právě příjíždějících důstojníků. Vždyť také všichni máme ještě v živé paměti, jaké to je, běhat trestná kolečka ☺. Po příjezdu důstojníků, kteří měli na starost zkoušení čekatelů, již nic nebránilo zkouškám vypuknout. Dvě klubovny se rázem změnilly na zkušební místnosti a všude pobíhali nervózní kadeti se skripty v rukou. Ostatní účastníci víkendu, kteří se zkouškami nemuseli zatěžovat, se vrhli na hromádku (no, spíš hromadu) her, které z Liberce přivezl Azimut. Tak jsem si celé dopoledne procvičovali v jedné hře rychlost, ve druhé bystrost, ve třetí zeměpis, ve čtvrté strategii a v jiné hře zase všechno dohromady. Kadeti se zatím „potili“ nad hospodařením, myšlenkovými základy skautingu či organizací a právem. Když bylo po obědě a zkoušky skončily, vydali se všichni na procházku k jablonecké přehradě do krásného zimního dne. Všichni kromě organizačního týmu, který zasedl k válečné poradě. Po počáteční neschopnosti způsobené krátkým spánkem se do toho všichni pustili a přípravy na novém ročníku Námořní akademie zdárně pokročily.

Odpoledne se přehouplo jako nic a už tu byl pomalu čas chystat se na ples. Jediná dvě zrcadla, která se v klubovně nacházela, byla neustále okupována kráslicími se slečnami (a některými pány). Když byli všichni náležitě upraveni, vydali se na samotný ples. Konal se v místním honosném sále. Hudba hrála, a tak jsme se dali do tance a veselí. Tancovalo se skoro až do rána a všichni si to náležitě užili. Tímto slavnostním plesem se zároveň definitivně zakončil loňský ročník Námořní akademie.

V neděli už nás čekalo jen rozloučení a dlouhá cesta domů. Všichni ovšem doufáme v brzké shledání. Nashledanou na palubě lodi Walrus v létě 2009!

Hledají se noví kadeti

Lod' Walrus vyhledává další náborové řízení na posty nových členů své posádky – kadetů.

Podmínky: muži či dívky starší 15 let, v modré či pískové košili se skautskou lilí na prsou, zájem o vedení dětí, odhodlanost, vytrvalost, ochota učit se, disciplína (při nedostatku doučíme)

Nabízíme: 9denní letní a dva podzimní výcviky na školní lodi Walrus, nové poznatky a zkušenosti v oblasti vedení dětí a skautingu, vodácký výcvik, inspirativní program, dobrodružství, nové přátele

Přihlašování: na webu namorniakademie.wpr.cz, kde se nachází náborové prezentace, elektronická přihláška a doplňující informace. Pokud máte další dotazy, pište na namorni.akademie@centrum.cz a bude Vám odpovězeno. Konec přihlašování **28.2.2009**.

Námořní akademie 2009

Čekatelský lesní kurz vodních skautů

Vstupní podmínky:

- Věk minimálně 15 let dovršený nejpozději v době konání letní části (druhá polovina srpna)
- Podání předběžné přihlášky do 29.2.2009 elektronicky či poštou
- Splnění domácího úkolu do 15.4.2009
- Následné vyplnění a zaslání závazné přihlášky a složení nevratné zálohy do 31. 5. 2009

Víkendový kurz Kapka

Vstupní podmínky:

- Čekatelská zkouška
- Podání předběžné přihlášky do 31.1.2009 elektronicky či poštou

Předběžné termíny:

- Víkend v únoru, dubnu a květnu, případně v září

Předběžná přihláška na Námořní akademii 2009

ČLK VS

Kurz Kapka

Zuzana Pozlovská
Mládežnická 477
277 11 Neratovice

Radka Valešová
Krajní 4
318 04 Plzeň

email: namorni.akademie@centrum.cz

Jméno a příjmení

Přezdívká

Datum narození

Adresa

Telefon, mobil

Emailová adresa

<p style="text-align: center;">Junák – svaz skautů a skautek ČR 900.01 Kapitanát vodních skautů</p>

Vyhláška Hlavního kapitanátu vodních skautů
č. 1/2005

O zásadách používání kroje vodních skautů a skautek

1. Vodní skauti celého světa ve skautské výchově uplatňují romantiku námořnictví a preferují výchovu k dobrovolné kázni, která je spolu s vůdcovským principem jednou ze záruk bezpečnosti při provádění vodních sportů. Jejich kroj vychází z námořnických tradic a ve srovnání s krojem pěším uplatňuje barevné kontrasty, které jsou důležité pro snadnou identifikaci i na větší vzdálenost. Vzhledem k většímu vystavení slunečnímu záření je samozřejmostí pokrývka hlavy, podle tradice většinou bílá. Dodržování krojové kázně je jedním z prvotních návyků směřujících k pocitu zodpovědnosti za jedince i posádku či oddíl.
2. Podobu kroje vodních skautů a skautek a jeho odlišnosti od kroje pěšího určuje Krojový řád Junáka schválený Náčelnictvem Junáka dne 15. ledna 2005 a jeho přílohy č. 1 (Základní, příležitostné a doplňkové součásti kroje) a č. 2. (Krojové označení)
3. Vodní skauti funkci svého kroje vnímají více jako stejnokroj než jako pracovní oblečení, proto jejich kroj prakticky nerozlišuje mezi základními a příležitostnými součástmi.
4. Hlavní kapitanát určuje v souladu s ustanoveními č. 3.6 a 3.7 Krojového řádu Junáka a v souladu se závěry srazu Kapitanátu vodních skautů v říjnu 2004 a svého rozšířeného zasedání v prosinci 2004 tyto zásady používání kroje členy výchovných i organizačních jednotek vodních skautů:
 - 4.1 Vodácká košile se nosí zasunuta do kalhot či sukně vždy s bílým opaskem, šňůrkou, pokrývkou hlavy jednotnou v oddíle a základním (na zvláštní akci doplňkovým) šátkem. Šátek se nosí pod límcem. Činovníci mohou nosit modrou nebo šedou vázanku, v tom případě nenesí šňůrku.
 - 4.2 Slavnostní námořnická blůza se nosí přes kalhoty či sukni. Pod blůzou se nosí modrobíle pruhované triko, je možno nosit i jednobarevné triko bílé, modré, žluté, černé nebo tělové barvy. Nevhodná jsou trika ostatních barev, zejména pestrá nebo ostrých odstínů. Pod límcem námořnické blůzy je možno vázat jednobarevný doplňkový šátek barvy základního šátku (žlutá, světle modrá, šedá) nebo barvy bílé. Jako pokrývka hlavy je vhodná námořnická čapka typu „placka“ nebo „bonbónek“, případně bílý, modrý nebo černý baret s bambulí. Lodička, basebalka a brigádýrka jsou k námořnické blůze nevhodné.
 - 4.3 Dívčí halenka princesového střihu je rovněž slavnostním krojem, nosí se přes sukni nebo kalhoty.
 - 4.4 Za pracovní kroj se považují příležitostná a doplňková trika, která je možno nosit do kalhot i přes ně. K triku příležitostnému (se znakem organizace ale bez sponzorských, expedičních a jiných nápisů) je možno nosit základní šátek. Doplňkové triko ani se šátkem základní nebo příležitostný kroj nenahrazuje.

- 4.5 Ke košili, námořnické blůze a dívčí halence se nosí krátké nebo dlouhé kalhoty (dívky a ženy sukně) modré, černé nebo tmavošedé barvy. Za vhodné jsou považovány dostupné kalhoty typu jeans. Při zvláště slavnostních příležitostech je možno nosit kalhoty nebo sukně bílé.
- 4.6 Slavnostní oblek činovníků a kostým činovnic je popsán v příloze č.1 Krojového řádu Junáka. K tomuto kroji vždy patří čepice brigadýrka typu České dráhy celoročně s bílým potažením, ženy mohou nosit krojový klobouček. Vhodná vázanka je tmavomodré nebo černé barvy, ženy mohou nosit límečkovou stuhu. Podle čl. 5.1 Krojového řádu Junáka je možno nosit i slavnostní oblek staršího typu – tmavomodré klubové sako s šedými kalhotami (ženy sukní). I k tomuto kroji náleží vázanka a bílá brigadýrka.
- 4.7 Letní bílá košile činovníků vodních skautů se nosí zasunutá do dlouhých kalhot černé nebo tmavomodré barvy s bílým opaskem, s tmavomodrou vázankou (výjimečně rozhalenkou), s brigadýrkou nebo lodičkou. Kromě slibové lilie a nárameníků s funkčním označením se na této košili další krojové označení nenesí.
- 4.8 Vhodnou obuví k základnímu a příležitostnému kroji jsou botasky či bílé polokecky, při slavnostních příležitostech černé polobotky (lodičky).
5. Podle Krojového řádu Junáka a v souladu s tradicemi určuje kapitán oddílu vodních skautů se souhlasem kapitána přístavu jednotnou podobu kroje užívaného oddílem.

V Praze dne 15. února 2005

Vladimír Cvrček – Vezír
hlavní kapitán

Zápis ze 4. zasedání HKVS, které se konalo 13.1.2009 v Kolíně

u příležitosti vernisáže výstavy 90. let skautingu v Kolíně

Přítomni: Vezír, Majda, Bimbo

Omluveni: Pavlík, naJa

Termín dalšího jednání HKVS: 17.2.2009 od 17:00, Praha, Senovážné nám. 24

Hlavní kapitán předal bratru Kuprovi – Andělovi řád Stříbrného bobra projednaný a schválený sborem nositelů na předchozím zasedání HKVS

1. finance

- pohledávka za platbu pronájmu prostor pro Sraz kapitánů bude uhrazena přístavu Omaha do 24. 1. 2009 – plní Majda a Vezír
- smlouva na odprodání Severky přístavu Viribus Unitis – do 18.1. 2009 kontrola návrhu – plní Bimbo, Majda
- Uzávěrku roku 2008 provede naJa do 31.1.2009.
- Pokud jí dovolí zdravotní stav, předá funkci novému hospodáři na příštím HKVS
- Majda vznesl dotaz na Radka, zda jarní sraz K+K bude účtovat středisko Úta; pravděpodobnější je HKVS
- Hvězdář – info o „Třech jezech“ (financování a organizace – jak to je?)
- Nevyjasněná situace financování KP – skutečnost u tiskárny Ralsko zjistí Vezír, resp. Majda

2. KP

- situace kolem budoucího vzhledu časopisů není stále jednotná
- je nutno zřídit Redakční radu, která by připravovala náplň KP pro další ročníky

3. Funkce SOS na Navigamu

- Zjistit u pořádajícího střediska, kolik lidí SOS je nezbytně nutno a jak budou financováni. HKVS doporučuje, aby SOS nic neúčtovala, ale aby její členové neplatili stravu.

4. Navigamus 2009

- jak se vyvíjí stav Žádosti o dotaci na celostátní akci – dotaz na Radka

5. Vzdělávání

- HKVS doporučuje, na základě debaty Pavlíka s Dickem o testování pracovní verze vodáckých doplňků, dodržet předložený a sněmem K+K schválený harmonogram.
- HKVS žádá seznam oddílů, které se k testování přihlásily

6. Výroční zpráva HKVS za rok 2008

- krajští kapitáni byli obesláni elektronicky, termín dodání zpráv z krajů je 20.ledna; Majda na únorovém jednání HKVS předloží finální výroční zprávu, náklad – 25 kusů, tisk zadán Tiskárně Ralsko – jednohlasně schváleno

zapsala: Majda
kontroloval: Vezír, Bimbo

Kapitánská pošta 2008/2009

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + čitelné papírové předlohy, obrázky).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIFF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704.

Evidováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem: MK ČR E 16100.